

novému 1920 a návrh na odklad exekuce byl podán 2. srpna 1920, tedy při započetí lhůty stěhovací. Právnem uznal tudíž rekursní soud, že návrh nelze pro domnělou předčasnost odmítnouti.

S výrokem rekursního soudu o útratách stížnosti nelze se nejvyššímu soudu zabývat. (§ 528 c. ř. s.)

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 14. září 1920 Č. j. R. I. 765-20/1.

R. v. z. s. Doležal.

Jsou-li návštěvníku restaurace odcizeny předměty jemu patřící, neručí za ně hostinský. Mezi přijaté hosty nelze počítati osoby, které jen přechodně restauraci neb kavárnu hotelu navštíví.

Hostu restaurace »Modrá Hvězda« v T. odcizeny byly dne 14. března 1920 zimmník s kloboukem, které na věšáku zavěsil. Žalobce žaluje opíraje se o § 970 obč. zák. hostinského, aby mu zaplatil peníz 3000 K spřísl.

Soudce první zamítl prosbu žalobní. Rozsudek tento odvolacím soudem byl potvrzen, dovolání pak nebylo vyhověno a sice z těchto důvodů:

Žalobce opírá žalobní nárok pouze o ustanovení § 970 obč. zák. (III nov. § 127) v domnění, že žalovaný jako hotelier ručí za vnesené věci také hostům, kteří jsou toliko návštěvníky jeho kavárny.

Avšak s tímto názorem souhlasiti nelze, protože podle výslovného znění cit. předpisu a zřejmého úmyslu zák. ručí hostinský, který cizincům poskytuje bydlo, jako schovatel, jen za věci vnesené od hostů přijatých, tetíž od osob za příčinou ubytování se hlásících, k jichž ubytování se hostinský zavázal.

Okolnosti, které by zakládaly ručební povinnost podle § 1316 obč. zák. anebo podle všeobecních zásad k smlouvě sňovací se vztahujících, žalobce ani netvrdil, a také v dovolání se obmezuje na obhájení svého uvedeného názoru, jemuž však odporuje i správa komise justiční str. 179., že slovy »poskytují bydlo« a »od přijatých hostů« je dostatečně naznačeno, že mezi přijaté hosty nelze počítati osoby, které jen přechodně restauraci neb kavárnu hotelu navštíví.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 14. prosince 1920 č. Rv I 693-20.

Dr. Heinitz.